मण्डूककु निं सिंक् निं किलासशिषर्ोपमं। पद्मपाद्तलं भीमं र्त्ततालुकराम्बुतं ॥ १०॥ मक्तावां मकायं मनोजनिलसमं जवे। भीममाबद्धतूणीरं सघण्टाबद्धचामरं ॥११॥ ज्वालामालापरिव्विप्तं किङ्किणीकृतनिस्वनं। मालया स्वर्णपद्मानां कचोद्शावलम्बया ॥१२॥ ऋग्वेद्मिव शोभन्तं पद्ममात्नाविभूषितं। सोऽञ्जनाचलसंकाशः काञ्चनाचलसंनिभः ॥१३॥ प्राक्रद्राचमपतिः श्रूलशक्त्यष्टिपरिशैः। द्वीपिना स सिंक् उव शर्भेणोव कुञ्जरः ॥ १४॥ सुमेरुरिव नागेन्द्रैर्नदीवेगैरिवार्णवः। म्रकम्पमानः पुरुषो राच्नसं वाक्यमब्रवीत् ॥ १५॥ युद्धश्रद्धां कि ते रची नाशिषणामि उर्मते। रावणास्य च यो वेगः सर्वत्नोकभयंकरः ॥ १६॥ तथावेगसक्स्राणि संश्रितानि तमेव कि। धर्मस्तस्य तपश्चेव जगतः सिडिक्त्कौ ॥१७॥ ऊच्च संश्चित्य तस्थाते मन्मथः शिश्चमाश्चितः। विश्व देवाः करीभागे मरुतो वस्तिशीर्षयोः ॥ १६॥ मध्ये पष्टी वसवस्तस्य सम्द्राः क् चिसंस्थिताः । पार्श्वयोश्च दिशः सर्वाः पर्वसंधिष् मारुतः ॥ ११॥